

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **A. L.**, neznámého pobytu, zastoupený opatrovníkem **SOZE** - Sdružení občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2008, č. j. OAM-63/LE-PA04-PA04-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 7. 2008, č. j. 56 Az 23/2008 – 28,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 1. 2008, č. j. OAM-63/LE-PA04-PA04-2008. Rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Současně s kasační stížností podal stěžovatel i žádost o ustanovení právního zástupce. V tomto podání uvedl, že donedávna pobýval v zařízení pro zajištění cizinců. Krajský soud dne 2. 9. 2008 z evidence Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, zjistil, že stěžovatel do dne 22. 8. 2008 pobýval v PoS Zastávka u Brna, následné místo pobytu zde nebylo uvedeno. Podle sdělení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, bylo stěžovateli dne 22. 8. 2008 vydáno Oddělením povolování pobytu Brno vízum za účelem strpění platné do 17. 2. 2009. Tuto skutečnost potvrdilo přípisem ze dne 9. 10. 2008 i Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorát cizinecké policie Brno, s tím, že současný pobyt stěžovatele není znám. Krajský soud proto stěžovateli v souladu s ust. § 29 odst. 3 o. s. ř. a § 64 s. ř. s. usnesením ze dne 10. 10. 2008, č. j. 56 Az 23/2008 – 42, ustanovil opatrovníka. Poté krajský soud předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ust. § 33

písm. b) ukládá soudu řízení zastavit, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

V souzené věci není sporu o tom, že místo pobytu stěžovatele na území České republiky není ode dne 22. 8. 2008 známé; tuto skutečnost si Nejvyšší správní soud před vydáním svého rozhodnutí ověřil z internetové databáze žalovaného. Vzhledem k tomu, že běžnými procesními postupy ze strany soudu místo pobytu stěžovatele nelze zjistit, Nejvyšší správní soud shledal naplnění podmínek ust. § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. ledna 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu